

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Horologivm Sacerdotale Sacerdotibus tam Ecclesiasticis,
quàm Religiosis, præsertim Neomystis Ordinem diei, &
praxes indicans Opera quotidiana exactè, sanctéque
obeundi**

Dirckinck, Johann

Coloniæ, 1690

IV. Ignis Et Ligna Ad Victimam Holocausti Eucharistici. Sive
Considerationes & affectus Tempore Pachali. Christus Rex Gloriæ. Psal.
23.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50863](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50863)

I V.

IGNIS ET LIGNA
AD VICTIMAM HOLOCAUSTI
EUCCHARISTICI.

Sive

Considerationes & affectus
Tempore Paschali.

CHRISTUS REX GLORIÆ. Psal. 23.

*Orationes preparatoria recitanda, Sa-
crumq; celebrandum, cum imaginatione
loci, jam sepulchri Domini gloriosi, jam
cubiculi, in quod Salvator intravit januis
clausis; jam Castelli Emmaus. &c.*

Suspiria per diem usurpanda.

I. Ecce Rex tuus venit tibi. *Matth. 12.*

II. O Princeps Regum terræ! *Apoc. 1.*

Adveniat regnum tuum!

Dominus meus & Deus meus. *Joan. 20.*

III. Mane nobiscum Domine, quo-
niam advesperascit. *Luce 24.*

Consideratio excitatoria.

Si Nero Cæsar Romanorum, Cyrus
Medorum, & Alcinous Phæacum Rex
aliiq; Indi, Arabes & Sabei, domos ac pa-
latia

latia, auro, argento, electo, ebore & gemmis radiantia sibi exstruxere: Quale patium, qualis Regia Regum Regi & Domino Dominantium ad nos venturo ornanda erit? quo charitatis auro stranda? quibus fidei, spei, devotionis reverentiae gemmis condecoranda?

ANTE SACRIFICIUM

Consideratio I. pro die Dominica

ANime mi! Ecce Rex tuus venturum mansuetus & humilis, totamque majestatis suae infinitae gloriam sub speculum Eucharisticarum velo abscondit: tu excecabis & opprimaris a gloria: occurre illi ut subditum decet, tu domum, adorna thalamum: te, tu omnia offer ad obsequium: si enim tuus datus Romanorum Imperator locum itinere Viennam ad te visitandum venturum: quanta haec foret dignatio? & quanta gratiarum actione dignus? quam replet admiratione? quam diligentiam ei hospitium praeparares? quam benevolentiam, quomodo eum exciperes? quam promptum & alacritate omnia tua ad nuncium offerre

offerre
sacraru
lesti au
sed Re
terra q
coram
ta inft
nfaris
homun
pauper
infirm
Qua ig
benevo
hune e
na fere
O R
qu
me an
fitear,
mam;
emun
sum ac
cem:
non su
um, m

offerres? Et ecce, venit ad te, sub specierum
 sacrarum velamine, non Viennâ, sed ex cœ-
 lesti aula, non Rex & Cæsar Romanorum,
 sed Rex Regum & Cæsar Cæsarum, cœli,
 terræque unicus & supremus Monarcha,
 coram quo omnes mundi Principes, gut-
 tæ instar sunt, vel arenulæ quæ est in litore
 maris: Et hæc tanta majestas venit ad te
 homuncionem; ut te misellum visitet, te
 pauperculum ditet, derelictum protegat,
 infirmum sanet, ac tristem consoletur.
 Quâ igitur præparatione & gaudio, quâ
 benevolentia & charitate Monarcham
 hunc excipies? quas gratias ages? quæ do-
 na feres?

Affectus.

O Rex gloriæ & fons amoris perpetui!
 quid agam pauper & inops, nisi ut
 me amore & honore tanto indignum pro-
 fitear, animam meam humiliem, ac depri-
 mam; cor meum à maculis etiam minimis
 emundare studeam; omnia mea & meip-
 sum ad obsequium tuum offeram ac dedi-
 cem: atque ex animo dicam: Domine
 non sum dignus, ut intres sub tectum me-
 um, malè præparatum & adornatum; sed
 tantùm

tantum dic verbo & sanabitur anima
bonisque ac donis tuis locupletabitur

*Subiungi possunt affectus virtutum
fra positi.*

Consideratio I I. pro Feria II.

O Salvator gloriose! tu statim à
potestatem tuam regiam & su-
mam exercuisti; quando ad inferos
scendens portas æreas & vectes fer-
confregisti: Legis antiquæ Patres &
triarchas visitans omnes solatio in-
replevisti; illos clarâ tui visione beati-
ctos è carcere eduxisti, ac tanquam
Triumphator eosdem in palatium co-
æternum tecum regnatos inveniisti.

Affectus.

O Rex gloriæ! ex animo tibi de
victoria gratulor: congaudeo quæ
& gratulor omnibus captivis tuis per
redemptis, quos ascendens in altum in-
umpho tecum deducis, tuamque in in-
tentiam luculentè ostendis. **O** Libera-
omnipotens! ostende & in me, oble-
potentiam tuam: descende ad me in
fico Sacramento: omnia obstacula per-

tionis & vitiorum repagula in corde
meo dirumpe: infirmum visita: mœstum
solare: mentis tenebras dispelle: educ de
custodia animam meam; & jucundæ con-
templationis dono eam illustra; ut cognos-
cam te, diligam te, fidelitèrque tibi servi-
am; ac tandem in cœleste regnum tuum,
tecum aternùm regnaturus admittar.

*Affectus infra post considerationes signa-
ti subdi possunt.*

Consideratio III. pro Feria III.

O Princeps Regum terra! vitæ & mor-
tis Domine! tu gloriosus resurgens
animam tuam nobilissimam, mortuo cor-
pori tuo rursus univisti: & quatuor gloriæ
dotibus, claritate, agilitate, subtilitate, &
immortalitate mirabiliter exornasti: sed
hanc totam majestatis tuæ gloriam &
splendorem, sub speciebus Sacramentali-
bus abscondis, ne obtutus noster debilis à
gloria tua excœcetur.

Affectus.

O Stupendum Resurrectionis Domi-
nicæ & Eucharistiæ mysterium!
Ego, mi Deus, utrumque firmiter credo,
teque

teque propterea amore & laude
 quor: & obnixè rogo, dum ad me
 Eucharisticam accedo, ingredi meam
 meam cum gloria tua, ac cœlestes
 etates tuas eidem clementer imper
 tecum quasi resuscitata in novitate
 ambulet. Redde animam meam omni
 adversis superiorem, solidâ incon
 patientiâ. Effice eam immortalem
 à culpis lethalibus præservativâ, Fac
 dem claram & fulgidam bonorum
 rum gloriâ. Denique animam meam
 sualem, ad eam vitæ spiritualis sub
 tem extenua, ut omni terrenorum
 dissipato, æterna solùm ac cœlestia
 & sapiat.

Consideratio IV. Feriâ IV.

TU, Redemptor mi, post resurre
 nem tuam diversis vicibus &
 Discipulis tuis amantissimis appare
 gnatus es, loquens cum eis per quad
 ta dies de regno Dei; arcana tua eis
 ens; vulnera tua tangenda offerens
 eis manducans, aliosque favores eis
 bens, & auxilia magna promittens
 fide, spe, & charitate eos stabilires.

Affectus.

Credo in te, spero in te, amo te Deus
 meus, & demississimè obsecro, ut &
 mihi, in hac sacra Communione, ad quam
 me præparo, spiritualiter te manifestare
 digneris. Age mecum familiariter, & lo-
 quere de regno Dei: revela mihi abscon-
 dita à Sapientibus mundi & aperta par-
 vulis: admitte me ad favum mellis Eucha-
 ristici; aliòsque favores amicis tuis præsta-
 ri solitos, mihi licèt indigno benignè ex-
 hibe. 1. Mœstum me consolare, ut con-
 solatus es Virginem Matrem, ei ante om-
 nes apprens. 2. Absterge mihi doloris
 lacrymas, eàsque in gaudium converte,
 veluti dilectæ Discipulæ tuæ Magdalenæ.
 3. Erige me dejectum, afflictumque, ut
 Petrum Apostolum tuum pœnitentem.
 4. Aperi mihi sensum Scripturarum, &
 fiat in me cor ardens, velut in Discipulis
 euntibus in Emmaus, ut cognoscam & di-
 ligam te in fractione panis. 5. Permite
 ut tangam vulnera tua sacrosancta, & in
 fide illuminer, cum Thoma & Apostolis.
 6. Præbe mihi partem piscis assi, & favum
 mellis (Humanitatem scilicet & Divini-
 tatem

tatem tuam, cum gustu singulari in *ducia*,
 Discipulis ad mare Tiberiadis. 7. De *ascensur*
 que mihi, sicut in monte Oliveti quing *collocan*
 tis Fratibus, elevatis manibus *coelest* *Co*
 benedictionem impertire, & cor me *O* *Rex*
 tecum in cœlum rape. *in*

Consideratio V. Feriâ V. dexteram

Rex cœli potentissime! tu devictis *um splen*
 stibus tuis, Mundo, Morte, Carnas; Tu
 Dæmone victor in cœlum conscen *rum cho*
 unde veneras; captivam ducens capt *toram co*
 ratem, simulq; corda Discipulorum *pulchritu*
 demq; in throno gloriæ confides ad *Tu omne*
 teram Patris, nostrum agens Advocat *& Huma*

Affectus. *cundè fat*

ADoro te, laudo te, ô Rex Regum *nam requ*
 Domine Dominantium! & peto *ous abun*
 pliciter: descende è cœlo & è folio *reg*
 tui, ac veni in cor meum; illudque *O Cœl*
 tuæ armis efficacibus ita muni, ut *& ex*
 dum & Carnem, Mortem ac Dæmon *de omnib*
 generosè devincat; ut postmodum *ascensurum*
 dens hinc in cœlum captivam ducas *alter te, qu*
 mam meam amoris compedibus; & *conspicerun*
 versatio mea sit in cœlis, ubi tu es ad *de obum*
 & protector meus, cum ea firma *spe & temperas*

ducia, quod suo tempore eodem sim
ascensus, & tecum in alia gloria sede
collocandus.

Consideratio VI. Feriâ VI.

O Rex gloriosissime, Jesu Christe! tu
in throno Majestatis tuæ sedens ad
dexteram Patris, totum cælum empyre-
um splendoris tui radiis velut sol illumi-
nas: Tu omnes Angelorum & Sancto-
rum choros præsentia tuâ honoras: Tu
totam cælestem patriam affabilitate, &
pulchritudine immensâ mirificè recreas:
Tu omnes Beatorum ordines Divinitatis
& Humanitatis tuæ visione beatificâ ju-
cundè satias, omnibusque bonis ad æter-
nam requiem & felicitatem convenienti-
tus abundè repleas.

Affectus.

O Cæli Rector amabilissime! gaudeo
& exulto animitus in te; gratulor tibi
omnibus bonis tuis, & inexhaustis di-
vitiarum thesauris: humillimèque obte-
stator te, qui immensi splendoris tui radios
& specierum Sacramentalium candidâ nu-
mè obumbras, & visûs nostri debilitati at-
temperas, atque in Hierotheca Altaris,
velu:

velut in throno gratiæ resides; ut prærepleat
 tiâ quoque tuâ nos orphanos ac pauperes
 culos honores; mentes nostras caliginibus
 cœlestium illustrationum radiis perfunde te fer-
 gas; nos aridos deliciis cœlestibus ad nostrum
 ctes; nos rudes & imperfectos sapiens & laudat
 justitiâ, sanctitate exornes; ac tandem omnium
 cœlesti regno tuo æternâ beatitudine
 coronas.

Consideratio VII. Die Sabbati

O Cœli terræque Monarcha! Tu
 dexteram Patris collocatus in
 memor tuorum, inde Spiritum Sanctum
 in Discipulos misisti; qui eos gratia
 donis implevit, eosdem in viros alios
 mutavit; linguas igneas eis imperavit
 ad loquendum magnalia Dei & prædicandam
 Evangelii legem in usuratum
 tûs fervore, cum stupore omnium.

Affectus.

O Salvator dilectissime! adoro te &
 dico te, gratiasque ago pro tantis
 vore & munere: Veni, obsecro, ut nos
 ditos tuos in admirabili Sacramento
 tes, & inde Spiritum Sanctum nobis
 munices; qui charismatis cœlestibus
 nobis subministrat

repleat; tepidos imperfectosque, in viros
 ferventes & perfectos convertat, corda
 nostra amoris divini igne inflammet, quo
 de te sentiamus & loquamur, ut par est,
 ad nostrum & aliorum bonum, amantes
 & laudantes te cum Choris Angelorum
 omniumque cœli civium. Amen.

Affectus variarum Virtutum

Considerationibus præcedentibus subjungendi.

I. FIDES.

O Jesu, Rex immensæ Majestatis!
 credo delicias tuas esse cum Filiis
 hominum; qui toties è cœlesti solio de-
 scendis, & cum regno tuo ad nos divertis,
 ut cum hominibus converseris: nam eo
 sine, velut alter Salomon, ferculum tibi fe-
 cisti, sanctissimum scilicet Sacramentum,
 ut in eo per Ecclesiæ Hierosolymam pos-
 sis circumferri, ita ut omnes videns, à ne-
 mine nisi oculis fidei videaris.

In hoc admirando Sacramenti ferculo;
 oculis fidei penetrans video Humanita-
 tem tuam, tanquam cedrum Libani, ob
 tus sublimitatem, puritatem & incorru-
 ptibilitatem, quibus illa exornatur. Ibi

M

cerno

cerno septem columnas argenteas, scilicet dona Spiritûs Sancti, alâsque rias, scientias & excellentias tuas admirabiles. Ibi adverto reclinatorium aureum unionem scilicet hypostaticam, in qua etem gratissimam reperis. Ibi quoque tueor ascensum purpureum, signa vultuum tuorum gloriosa, & memoriam pœnarum, quas in vita mortali toleras. Denique sub isto candido velo tectus es, tu ipse cœlestis noster Rex Salomon, accensus & combustus amore in te, ob desiderium inflammandi filias Jerusalem, id est, animas vivâ fide te aspicientes, & mundo corde te recipientes.

II. DESIDERIUM.

O Divine Salomon ! hoc Sacramentum est thronus, è quo nos regnas Rex gubernas : est thalamus, in quo nos creas : est mensa, in qua nos alis : tanquam dux nos protegis, tanquam pastor gubernas, tanquam lactas. Quis ad te non anhelet, quæto mentis affectu non accurrat?

O Vere Salomon ! devehere, oblatum, ut

hoc nobili ferculo ad me, & in aulam cordis mei ingredi, ut cœlestem sapientiam tuam me doceas. Ingredere ut velut Rex me gubernes, velut sponsus recrees, velut Pater pascas, velut Dux defendas, velut Pastor regas, velut Mater lactes: ego enim his omnibus summè indigeo.

Veni igitur, ô Princeps gloriæ! veni; janua cordis mei patet; si placet, intra, & pone te ut signaculum super cor meum, ut signaculum super brachium meum; quo similitudinem virtutum tuarum mihi imprimas; ut & ego ipse sim ferculum in quo hinc inde per mundum deferaris: sim lectica, in qua quietè jucundèq; resideas. Divina & corporalis præsentia tua, faciat me tanquam cedrum Libani, candidum innocentiam, excelsum animi magnanimitate fortitudine incorruptibilem. Exstrue in me argenteas donorum & virtutum tuarum columnas. Effice me aureum tuum reclinatorium, in quo molliter requiescas. Dispone in me gradus continuæ mortificationis: ante omnia autem tu ipse Rex meus, intra me mane accerius amore mei, ut & ego similiter amore tui totus

succendar, igniar, ac quodammodo de
cer per insignem ad te similitudinem

III. *Metus reverentialis.*

SI Esther Regina, & conjux ceteris
adamata, Regis Assueri majestatem
tuita in terram corruit penè exanimis
metu, quâ reverentiâ mihi ad te acced
dum erit, quem video non quasi Angeli
Dei, sed verè Angelorum Dominum
*ce venit Dominator Dominus, & quomodo
terit cogitare diem adventus ejus, & quomodo
stabit ad videndum eum?* Malach. 3.
non corrueat præ timore gloriæ ejus,
non exanimetur?

O Rex infinitæ Majestatis, ego
omnipotentiam, excellentiam & glori
tuam summam considerans totus per
& contremisco: nam si Oza tangens
cam, Eucharistiæ figuram, mox percussus
interiit; quomodo ego carnem tuam
vam omnis sanctitatis Arcam a summo
meo impuro tangere?

Israelitæ terrore percussis non ausi
montem Sinai fumantem accedere, ut
gem obtinerent: & quomodo ausim
peccator ad montem gloriæ tuæ ad
p

potentiæ tuæ Sacramentum appropinquare, & Legislatorem meum, cœli terræque Monarcham suscipere? Non auderem cerre, ô Domine, nisi tua juberet Majestas, & blandâ voce invitaret Bonitas. Quia ergo dicis: Venite ad me omnes, qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos: ecce venio, ut reficias me: quia dicis: Sinite parvulos venire ad me: ecce adsum ut me facias verè parvulum humilitate & innocentia, tuisq; moribus similem reddas.

IV. Contemplatio Pulchritudinis Christi Domini:

Egrede: itaque Anima mea, tanquam vera filia Sion, & noli timere: sed vivæ fidei oculis aspice & contemplare Regem Salomonem in diademate quo corovavit eum Divinitas, tanquam Mater sua, in die desponsationis & lætitiæ cordis ejus, quando gloriosus surrexit à mortuis. Vide: ut anheles & desideres; contemplare ut ames & gaudeas.

Ecce hîc in Sacramento augustissimo est Sponsus tuus cœlestis, verus Salomon Rex pacificus & mundi pacificator, Rex gloriæ infinitæ, sub illa cortina & velo specierum latens: erga hunc affectum ex-

M 3

cita

cita. Credo, Domine mi Rex sapiens
me, & cum tota cœlesti aula adoro, laudo
& benedico te affectuosissimè.

Ecce hîc est Jesus Nazarenus Rex
us, totus floridus, totus speciosus, totus
amabilis, propter passionem mortis
& honore coronatus: accurre, propinquo
ut eum debito cum amore, honore &
verentiâ excipias. Honoro, amo & re-
reor te Rex inclyte.

Ecce hîc est gloriosissima anima
cum potentiis, & gloriosum corpus
cum ea integritate, pulchritudine & ma-
jestate, quâ fulget in cœlo empyreo
dotibus quatuor gloriosis, quas in die
surrectionis induit: occurre, venerare,
amplectere. Ecce venio, saluto, venero
amplector te ô Rex gloriæ!

Hîc sunt omnia membra ejus, caput,
oculi, os, collum, manus, pedes, tanta
gantia & decore, ut omnium intuentium
corda rapiant: Accedo Domine mi Rex
bilissime, curo, festino ut rapiar & te
amoris fœdere tecum uniar.

Hîc denique sunt signa gloriosissima
quinque vulnerum, quæ tanquam

que immensi Splendoris soles mirificè refulgent, & cœlestium gratiarum radios evibrant. Appropinqua, anima mea, ut illustreris. O quis mihi dabit pennas & volabo & appropinquabo Regi meo, ut ab eo illuminer, accendar, & unus cum eo spiritus efficiar. Amen.

V. *Suspiria amorosa ad unionem cum Christo qua finis est Sacramenti amabilis.*

I. O Rex Regum, & Domine Dominantium! anhelò & festino ad te, ut amore tecum indissolubili jungar, in te quodammodo transmuter, & intimè uniar. O virtus sanctissimi Sacramenti me & te, res adèò distantes, non tantùm combina, sed ex duobus unum effice: nam *Virtus Eucharistiae est unitas.* S. Augustin. serm. 9. de diversis.

II. O virtus nobilissimi Sacramenti, me vivum Christi membrum effice; imò è duobus corporibus ac mentibus, unum quodammodo fiat individuum: nam *Virtus Eucharistiae est individuitas; quâ esse membra Christi sumus, quem accipimus.* Tertull. lib. de orat. c. 6.

III. O Virtus præstantissimi Sacramenti
 definam, per te, esse qui sum, caro, &
 carnem Christi transeam. *Finis enim
 huius Sacramenti est, ut in carnem Christi
 transeamus.* S. Leo Epist. 25,

IV. O Virtus potentissimi Sacramenti
 transformam me in te: *Finis enim
 huius charistie est, ut in Christum transfor-
 mur.* S. Paschasius l. de corp. & sang. Ch.

V. O Virtus divinissimi Sacramenti
 Deifica nos, & effice: *Ut simus sicut
 Christus; quoniam Christus quoque sicut
 efficiamur Dei propter ipsum; quoniam
 ipse quoque propter nos homo factus.*
 S. Greg. Naz. orat. 1. in nat.

VI. O Virtus dulcissimi Sacramenti
 fac, obsecro, ut non tantum per factum
 naxin Christiferi, sed & concorporati
 consanguinei Christi evadamus. S. Cyprianus
 Hierosol. catech. 2. *In communionem
 fit unio continuationis & mixtionis
 ex duabus aquis vel ceris liquefactis
 una.* S. Cyrill. l. 10. in Joan.

VII. O suavissimum Sacramentum
 ferat in te velut oleaster in bonam oli-
 ut fructus dulces & divinos profereat.

nam In sacra communione est unio insuio-
nis. & insuio spiritalis. S. Dionys. Areop.
de Eccl. Hierarch. c. 3.

VIII. Denique, cum testibus iisdem SS.
Patribus, in hoc amoris Sacramento, re-
peritur unio ignitionis, o virtus efficacis-
sima Divinitatis & Humanitatis Christi,
age in me, occupa me, transforma me,
veluti ignis ferrum! quemadmodum enim
ignis ferrum primò per calorem disponit,
deinde per propriam substantiam illud
informat, ac denique transformat in seip-
sum, propriam ei virtutem & operatio-
nem communicans. Sic quoque tu, o Ig-
nis divine, o Carbo Eucharistice, primò
mediante contactu tuo animam meam
dispone producendo gratiam; deinde pro-
priam ei divinitatem comunica; ac de-
num totam eam in teipsam transforma,
operationum divinarum virtutem confe-
rendo; ut sicut ferrum, naturam ferri reti-
nens, comparet tamen ut ignis, & agit ut
ignis; sic ego quoque propriam naturam
retinens, & per intimum illapsam natu-
ram divinam recipiens, non compaream,
agamq; amplius ut creatura, sed tanquam

M. J.

Deus

Deus aliquis gressus & mores divinos
monstrem & exhibeam. R. P. *Venerabilis*
Caraffa de devot. erga SS. Sacram.

O quando hoc fiet, Deus meus & con-
suetudina? & quâ possibile est, ut non statim
quâ possibile est, ignem infinitum inle-
cipere, & non ardere? tolle teporem,
frigus & fiet. O fiat igitur! fiat!

Oratio I. Pro assistentia B. M. V.

O Mater Domini & Virgo glori-
osa mihi sacrificanti hodie assistere
congnare; & apud Filium tuum gloriosum
pro me intercede, ut illis similes
moris & devotionis, gaudii & exultationis
affectus in corde meo sentire merear
quos tu Filium tuum redivivum pro
aspiciens, & eundem in sacra Communionem
primò recipiens persensisti. Per eundem
Christum Dominum nostrum.

Oratio II. ad SS. Angelos.

O Sancte Angele Tutelaris, vosque
Beati Spiritus, qui ad sepulchrum
Domini piis mulieribus in albis apparu-
istis: adeste mihi hodie ad aram sacrificii
& Jesum Nazarenum devotè quaerentem
docete me, ut Christum viventem

mortuas mundi creaturas non quæram;
sed eundem gloriosum nunc in sanctissi-
mo Sacramento, ac postea in cœlesti para-
diso cum intimo animi mei solatio repe-
riam. Per eundem Christum D. N. Amen.

Oratio III. ad Sanctum hodiernum.

O Sancte N. hanc mihi à Rege Sancto-
rum omnium gratiam obtine ut Ag-
num hunc Paschalem, amoris igneto-
stum, eo fervore & gustu comedam &
offeram, quo tu olim in terris eundem
sumpsisti & obtulisti. Atque hoc cœlesti
phase confortatus, ad terram promissio-
nis alacriter & festinanter transeam. Per
eundem Christum D. N. Amen.

SUB SACRIFICIO.

I. *Sub Introitu:* Agnosce te aliquan-
do fuisse rebellem, & perduellionis reum
contra Regem tuum: dole & veniam
humiliter pete.

II. *Sub Confiteor.* Te reum palàm pro-
fitere, & dum te inclinas, tanti Regis con-
spectu indignum te judica.

III. *Sub Kyrie.* Veniam & misericor-
diam postula.

IV. *Sub Gloria.* Regem tuum ad tu-
am,

M 6

am,

am, aliorumque rebellionem abolendam
natum lauda & glorifica.

V. *Sub Epistola & Evangelio.* Audi
quid mandet, aut requirat Imperator
& quomodo te ad sui imitationem imi-
tet, & ad pugnam contra hostes suos a-
ciat. Offer te ad sequelam: & sub ejus
baro Sacramentum dic.

VI. *Sub Credo.* Fidem tuam profite-
Redemptorem, Ducem, Judicem agnosce.

VII. *Sub Praefatione* cum pueris He-
braeorum Regem tuum Hierosolymam
cum pompa & plausu intrantem, com-
re, applaude & hosanna accine.

VIII. *Sub Canone & Elevatione*
ce Jesum N. R. I. crucifixum & crucem
Mundo, Carne, Dæmone pugnantem
adora eum, lauda, subjice te illi dum
supra caput tuum elevas.

IX. *Quoties altare oscularis,* Regem
osculum da, & collum, caput ac sangui-
nem pro ipsius honore offer ad martyrium.

X. *Sub Pax Domini:* Intue te & ve-
rare gloriosè resurgentem & de hostibus
suis triumphantem.

XI. *Sub Communione:* amplectere
minum tuum sese tibi unientem.

XII. *Sub Benedictione* : Imaginare
ascendentem gloriosè in regnum suum
tibiq; & aliis præsentibus benedicientem.

XIII. *Sub Evangelio S. Joannis*; cogita
rediturum judicem, & exacturum ratio-
nes generositatis tuæ vel pusillanimitatis
in pugna spirituali hujus vitæ decursu
peracta, ut legitimè certantem coronet,
vel negligentem puniat.

POST SACRIFICIUM.

Affectus & petitiones ad Christum
Regem gloriæ.

*Christo Regi in domum cordis tui re-
cepto illos elice affectus, quibus famulus
exciperet Regem domum ipsius intran-
tem: ut sunt Adoratio, humiliatio, dolor
de offensis, gratiarum actio pro beneficiis,
oblatio seu donatio, ac denique laudatio,
qui affectus tamen omnes ab amore profi-
cisci debent, & continuo amore condiendi,
eo modo, quo famulus tenerrimè Domi-
num vel Regem amans, similes eliceret er-
ga receptum in domum suam Regem.*

I. *Unio cum Deo.*

O Dominus meus & Deus meus !
 teneo te ô Bonum inestimabile !
 habeo te ô Bonum super omne bonum
 ô Pulchrum super omne pulchrum
 possideo te ! ô desideriorum meorum
 finis , jam affecutus sum te, tenui, nec
 mittam. O quàm bonum mihi est ad-
 rere tibi ! Quid mihi nunc est in celo,
 à te quid volui super terram? deficit in-
 cor & caro mea, Deus cordis mei & anima
 mea Deus in æternum !

II. *Laudatio.*

O Jesu ! tu es ipse Rex meus & Deus
 meus, totus amabilis, totus deside-
 bilis, totus liberalis : tu enim subdito-
 rum sanguinem non exsugis , more Regum
 terrenorum ; sed proprio nos sanguine
 pascis : tu bona nostra non desideras ;
 omnia bona tua nobis communicas :
 servitia tibi exhibita, non parcè exigi-
 stipendio remuneras ; sed æternæ beati-
 tudinis præmio liberalissimè compensas.
 quis dignè te laudare poterit ? Benedic-
 sit infinita hæc tua liberalitas ! ametur
 omnibus tam profusa Bonitas.

III. *Oblatio sui.*

Sed quid tibi nunc offeram; ô Rex seculorum immortalis! pro tanto munere & honore, quo me modò dignatus es? quid rependam inops & pauper servulus doni tanto Rege dignis destitutus? quid habeo nisi duo æra minuta, corpus scilicet & animam, quæ dedisti mihi? Ecce illa libens præsentio: castrum animæ meæ totum tibi consigno, claves offero, portas aperio, sinum cordis pando, meq; & omnia mea integrè tibi subjicio. Ingredere & dominare in medio inimicorum tuorum, id est, passionum & vitiorum meorum, eosdè que si placet expelle. Libera me à servitute & jugo tyrannorum istorū, qui vinculis peccatorum me captivum tenent. Fugiat à facie tua dæmon omnipotentiâ tuâ perculsus, & regnum ejus, quod consistit in malitia. Fugiat mundus & regnum ejus, quod consistit in fallacia. Fugiat victa Caro & regnum ejus, quod consistit in voluptatis illecebra; nec unquam deinceps contra me prævaleant. O mundi & stygis domitor! virtute hujus divinissimi Sacramenti, impleatur in me, quod

quod

quod dixisti : Regnum Dei intra vos esse
adveniat hoc regnum tuum & semper in
me vigeat. Assistite mihi descendentes ex
aula regia cœlestes aulici, Throni & Do-
minationes, Cherubini & Seraphini, ce-
teri que Spiritus Angelici : ad Regem no-
strum dignè excipiendum ac tractandum
me adjuvate, tepiditatem meam excurite,
atque ad amandum & laudandum eum
mentem succendite.

IV. *Admiratio.*

SI Regina Saba videns sapientiam Salo-
monis, tota admiratione defixa, non
habebat ultra spiritum : quo stupore me
repleri par est, dum admirandam potestatem,
sapientiam & bonitatem tuam, in
hoc Sacramento manifestatam & occultatam
intueor ? O Rex sapientissime, &
plus quam Salomon; licet omnia magna-
lia tua incomprehensibilia summâ admi-
ratione me compleant; præ omnibus ta-
men nimis quam admirabilem reddunt
oculis mentis meæ tanta sublimitas & tan-
ta humilitas; tanta majestas & tanta chari-
tas erga nos mortales, quâ magnitudinem
tuam infinitam in Sacramento abscondis.

immo

immensitatem quodammodo coarctas, & sublimitatem deprimis, ut nobiscum amore uniaris: O verè stupenda charitas! ô humilitas profunda nimis!

V. *Humiliatio.*

Quis enim ego sum ô Rex æternitatis! Aut quæ est domus Patris mei, ut immensa Majestas tua ad me veniat? quid sum nisi vile mancipium tuum, umbra, fœnum, bulla, vitrum fragile? hinc ineffabilem excellentiam tuam & vilitatem meam perpendens totus confundor. Non sum ego servus bonus & fidelis qualis erat Petrus Apostolus, ceterique devoti famuli tui, sed sum servus piger & ignavus; & ille tamen te à se exire jubet, eò quòd peccator sum: an non potiori jure ego dixerim: Exi à me Domine, quia peccator sum & peccatorum antesignanus? sed cum à me recedere nolis, imò mortem mineris, nisi te manducavero, quid faciam, nisi ut ex animo te rogem: Mane nobiscum, Domine, quoniam ad vesperascit, & nox vitiorum ingruit. Mane nobiscum per gratiam specialem, per singularem assistentiam & protectionem, atq; conjunctionem amoris:

ris:

ris: ut cum Apostolo dicere valeamus, qui nos separabit à charitate;

VI. *Spes & Fiducia.*

O Rex vivorum & mortuorum! qui resurgens à mortuis, multa corpora Sanctorum resuscitasti, & in gloriæ tuæ societatem admittere voluisti; quid non sperem à te? quomodo de felici & gloriosa resurrectione mea dubitare valeo; qui pignus salutis æternæ toties accipio? quomodo non certus sim, quod depositum meum servaturus sis in illum diem; cum corporis & sanguinis tui arcam certissimam toties extradas, promittens infallibiliter resurrectionem in novissimo die, & vitam æternam? *Joan. 6.* Credo, Domine, quod tu Redemptor meus vivas, & in novissimo die de terra surrecturus sis, & in carne mea sis visurus te Deum Salvatorem meum, quem velatum nunc aspicio. Tunc factiabor, cum apparuerit gloria tua. Reposita est hæc spes mea in sinu meo.

Præterea, ô spes mea unica Jesu! in te confidit anima mea: & certus sum, non vacuâ manu & absque fructu ad me venies: quis enim Rex pauperem visitat, quem

quem non locupletet? tribues saltem indigenti mihi eleemosynam Rege dignam; aut saltem nonnullam tui effigiem aut mnemosynon relinques pro honorario. Et si pedibus tuis sacratissimis advoluto supplici stipem petere confidenter liceat: Da mihi immortalitatem mysticam cum perseverantia in amicitia tua, ne morte culpæ aliquando moriar. Da mihi impassibilitatem cum heroica patientia, ne tribulationum causâ deficiam. Da claritatem cum fide vivâ ut divina mysteria tua cognoscere valeam. Da agilitatem, cum obedientiæ promptitudine, ut omnia præcepta & inspirationes tuas perfectè exsequar. Da denique subtilitatem cum abrenuntiatione rerum carnalium & terrenarum, ut spirituales & divinas intimè amplectar: atque ita in dotibus hisce gloriosus tibi spiritualiter assimiler ad gloriam tuam. Amen.

VII. *Dilectio.*

O Jesu Rex amabilissime! omni Abalonne pulchrior, Salomone sapientior, Davide mitior, Samfone fortior, quantum miteor amare te? Amo te ex toto corde, quia

quia creasti me: amo te ex tota anima, quia
 redemisti me; amo te ex tota mente, quia
 sanctificasti me: amo te denique ex omni-
 bus viribus meis, quia pretioso corpore &
 sanguine tuo toties refecisti me. O amator
 hominum! verè amor tuus, necesse est, ut
 sit infinitus, qui non solum ad tanta amo-
 re nostri facienda & patienda te ad egre-
 verum etiam eò permovit, ut pridie quam
 patereris institueres hoc admirabile Sa-
 cramentum amoris, ut nobiscum usque ad
 consummationem seculi permaneres, &
 intimè te nobiscum conjungeres. O
 amor infinite! cur ego ardentiori dilectio-
 ne in te non rapior? Per vulnera tua glo-
 riosissima obtestor te, vulnera me charitate:
 & quia sine gratia tua speciali diligere
 te nequeo ut desidero, ad vulnera tua ve-
 ut amoris domicilia confugio. O Fontes
 Salvatoris mei distillate in me gratiam
 aquæ vivæ, quæ siti visibilium extinctâ, ad
 amorem invisibilium me excitet. O corpus
 sacratissimum, tanquam sigillatim vulne-
 ribus quinque cælatum, pone te ut signa-
 culum super corpus meum: ob signa pe-
 des meos ut semper in via: charitatis pro-
 grediate.

grediar. Obsigna manus, ut semper opera
charitatis exerceam : obsigna & latus ut
affectus amoris tui & proximi indefinen-
ter proferam in tempore & aeternitate.
Amen.

IGNIS ET LIGNA
AD VICTIMAM HOLOCAUSTI
EUCHARISTICI.

Sive

Considerationes & affectus
Pro Sacrificio Missæ in Pentecoste, à Festo
Ascensionis Domini ad festum
SS. Trinitatis.

Deus Pater & Filius & Spiritus San-
ctus ignis amoris.

Dominus Deus tuus ignis consumens est.
Deut. 4.

Si populus & Sacerdotes veteres jubente
Deo, tridui spatio tantâ curâ præparandi
fuerunt, ut per Moysen legem obtinerent:
Sanctifica illos hodie & cras, laventq; ve-
stimenta sua & sint parati in diem terti-
am: omnis qui tetigerit montem morte
morietur; lapidibus opprimetur, aut con-
stretur jaculis. Sacerdotes quoque qui
acce-